

ИРОДА ҚУДРАТИ

Хар галилек қүешли рес-
публикаимиз бўйлаб бир ай-
лануб келгач, чукур ўйга
толаман: қандай яхши одам-
лар борал! Уларни кўрсан,
кўнглини тог бўйи кетади.
Улар нафард юксак ирова
билин тинмай меҳнат қила-
тилар. Халқ учун, Ватани-
мизнинг гуллаб яшнайе-
ши ва пороқ келажак учун
баланд рӯх ва гўзал ору-
нитилишлар билан ишлани-
тилар.

Эрта кўкалам келганини
бепоёндалар бўм-бўш эди.
Энди эса яш-яшил гўзлар
гуллаб, гуркираб, мевалар
етилиб, сабозавотлар ниши
ётди. Эрта-идин опок-
опок пахтала оғчилиб,
хўжалири далинга, бўлак-
ларни гайрати тудларида.
Бўлакнинг ҳаммаси мириш-
кор ва саботли деҳонининг
меҳнати, ерга чексин мэҳр
кўйтган саҳифа маҳдуд
пахткорлар яратган мўъжизал!
Ҳа, бутун пахтакор юрати-
яхши нийтлар, поин ва нағис
туғулар билан ишлани-

тилар.

Олтирик районидаги «Уз-
бекистон» колхозининг раи-
си Турсунали Мирзоматов
одатига кўра тонг ёришма-
сидан далаға чиқио кетган
эди. У бир неча орбигадада
бўйиб, унверсалтиларини
ишини кўрди, сугорилган
майдонларни кўздан кечи-
ди. Бригадаларга энг зарур
тошишилар берди. Ўз-
бўйлакчай қанча одамлар бил-
лан сухбатлаши.

Кун кизиб кетганини, ул-
лашади.

Хар кизиб кетганини, ул-
лашади.

